

Bet. o. Lovf. om Lønn. ved Soldvæsenet.

kun beregnes til den nærmest foregaaende Termin, og at al Forrentning ophører fra den efter den kongelige Ud nævnelse nærmest følgende Fjerdingaarstermin, selv om Bestillingsmanden indtil da endnu ikke har forlangt Kapitalens Udbetaling, saaledes overgaa de som Alderdomsforsørgelse i Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871 tegnede ubestemt opfatte Forsikringer under samme Eventualitet frax til Bestillingsmandens fulde, frie Naadighed. Paa givne Anledning skal man derhos bemærke, at Finantsministeriet har tænkt sig denne Fremgangsmaade ogsaa fremtidig anvendt uden Forskjel mellem, hvad der hidrører fra Lønningsafdrag og fra særligt Tillæg til Lønnen.

3. Forsaavidt Udvalget derhos har ønsket Oplysning om, hvorledes Finantsministeriet har tænkt sig den i forskellige Lønningslovsforslag saaledes blandt Andet i Lønningslovsforslaget for Soldvæsenet § 9 3die Stykkes 1ste Punktum givne Bemyndigelse anvendt, bemærkes, at denne, der er overensstemmende med den i en Række Lønningslove fra 1870 og senere indeholdte, er tænkt anvendt paa samme Maade som hidtil. I saa Henseende skal man oplyse, at denne Bemyndigelse, som det fremgaar af Regulativets § 1 jfr. § 15 1ste Stykke, som Regel er benyttet fuldtud for de under samtlige de paagjældende Lønningsloves Omraade hørende Bestillingsmænds Vedkommende, forsaavidt de ere bleve ansatte, efterat den vedkommende Lønningslov er traadt i Kraft; i modsat Fald er Reglen kun bleven bragt til Anvendelse med den Modifikation, at Lønningsafdraget ingenfind for en saadan Bestillingsmands Vedkommende fastsættes større end Halvdelen af, hvad han ved den paagjældende Lønningslovs Krafttræden eller ved senere Oprykning paa højere Lønning eller Alderstillelag erholder Mere i Lønning, end han alt havde umiddelbart, før Lønningsloven traadte i Virksomhed, jfr. Regulativets § 15 2det Stykke. Kun for nogle ganske enkelte Kategorier af Bestillingsmænd har Finantsministeriet efter vedkommende Ministeriums udtrykkeligt udtalte Ønske indvilliget i at lade den ovennævnte almindelige Bemyndigelse uanvendt, dog saaledes at Undtagelsen fra Reglen om Afdrag altid har angaaet bestemt begrænsede Klasser af Bestillingsmænd og indenfor disse Klasser været absolut gjældende, saa at det ikke har været overladt til den enkelte under Kategorien hørende Bestillingsmands frie Valg, om han vilde underkaste sig de ellers for Bestillingsmænd etablerede Afdragsregler. Dette har saaledes været Tilfældet med de i Justits-, Indenrigs- og Kultusministeriet ansatte Assistenten, saa at for disse Ministeriers Personales Vedkommende kun Skrivere og Budde samt Revisorer i Matrikulskontoret ere bleve behandlede som afdragspligtige, idet Forudsætningen for denne Afdragsfrihed har været den, at de paagjældende Assistenters Stilling i Ministerierne efter deres særlige Kvalifikationer væsentlig maatte betragtes som Overgangsstadier til et pensionsberettiget Embede inden Forløbet af en idetmindste i Reglen forholdsvis kortere Arrække, og at derfor det ved den almindelige Regulativordning tilsigtede Diemed ikke hensigtsmæssigt lod sig effektuere for disse Bestillingsmænds Vedkommende. I Genhold til en lignende Betragtning ere efter Kultusministeriets Ønske ogsaa Assistenterne ved Universitetets zoologiske Museum og fysiologiske Laboratorium, Prosektoren i Anatomi ved Universitetet, samt Amanuensis ved Universitetets og den polytekniske Læreanstalts kemiske Laboratorium paa Grund af deres Stillingers Bessaffenhed bleve undtagne fra Forpligtelsen til Selvpensionering.

Sluttelig skal man endnu kun tilføje, at der i Genhold til den Finantsministeriet ved Regulativets § 2 1ste Stykke forbeholdte almindelige Bemyndigelse undtagelsesvis er indrømmet afdragspligtige Bestillingsmænd hel eller delvis Fritagelse for Lønningsafdrag, fordi der paa anden betryggende Maade var sikret dem selv eller deres Husstruer passende Forsørgelser.

S. B. C. Estrup.

E. Hansen.

Til Folketingsrets Lønningsudvalg.